

၇၇

ကမ်းမဲ့လှေ

GRAPHIC DESIGN THEIN SHWE JOY

ကမ်းမဲ့လှေ

အခန်း(၁)

“ဒီအသက်ဒီအရွယ် ကျမှ အိမ်ထောင်ပြုမယ် ဆိုတာ လုံးဝ မဖြစ်သင့်ဘူး ဖေဖေ၊ ဖေဖေ ယူမယ့် မိန်းမက သမီးထက် ငါးနှစ်ပဲ ကြီးတယ်၊ ဖေဖေ ထက် ဆယ့်ငါးနှစ်ထောင် ငယ်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကိုယ်နဲ့ မတိမ်းမယိမ်း အရွယ်ကို အမေ တော်ရမလဲ ပြောပါဦး”

“ဒီအတိုင်း အစ်မ တစ်ယောက်လို သဘောထား လိုက်ရင်လည်း ရတာ ပဲ သမီးရယ်”

“အစ်မ လည်းမဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုလုပ် အစ်မလို သဘောထား ရမှာလဲဖေဖေ၊ ဒီမိန်းမကရော ကိုယ့်အဖေ အရွယ်လောက် နီးပါးရှိတဲ့ သူကို မရှက်မကြောက် လက်ထပ်မယ်လို့ ပြောရဲတာ အံ့ဩပါရဲ့၊ အဲဒါငွေမက်လို့ လက်ထပ်တယ် ဆိုတာ သိသာတယ် ဖေဖေ”

“မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ သူလည်း အခြေအနေ အဆင့်အတန်း ရှိတဲ့သူပါ၊ ဖေဖေကို တကယ် ချစ်လို့သာ”

“ဘာ တစ်ကယ်ချစ်လို့ ဒီလောက်အသက်ကွာတဲ့ မိန်းကလေး က ဖေဖေကို ဖေဖေက ယုံသလား၊ ကိုယ့်အသက် အရွယ်ဦးနှောက်နဲ့ပဲ စဉ်းစားချင့်ချိန် ကြည့်စမ်းပါဦး ဖေဖေရယ်၊ တကယ် ချစ်လို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား သက်တူရွယ်တူ ငယ်တဲ့သူမို့ လက်ထပ်ဝံ့လောက်အောင် အထိ အရူးအမူး ဖြစ်တယ်ဆိုလည်း ထားပါဦး၊ အခု သူ့အသက်က နှစ်ဆယ့်ရှစ် သုံးဆယ်တွင်းမှာ ဖေဖေက လေးဆယ်ကျော် လေးဆယ့်ငါးအတွင်းမှာ ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်နေရမယ့် အရွယ် မဖြစ်မနေ လက်ထပ်လောက်အောင် အထိ အရူးအမူး ဖြစ်နေစရာ အကြောင်းမရှိဘူး ဖေဖေ”

သမီးကို ဘယ်လိုမှ ဖျောင်းဖျမရတော့ ဦးထွန်းဇော်မျက်နှာကို
လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်အုပ်ကာ ဆိုဖာခုံကို ကျောက်ပုံမှီထိုင်ချရင်း သက်ပြင်း
တွေချမိသည်။

ဇနီးသည် ဆုံးတာ ရှစ်နှစ်ကျော်မျှ ရှိပါပြီ။ ဒီကြားထဲ အပြောင်အပျက်
အပျော်ကိစ္စများ တောင်မရှိဘဲ သမီးအပေါ်ပဲ ဂရုစိုက်ခဲ့တာ။

အခု ကိုယ့်ဘဝအတွက် ဆေးပေးမီးယူ ကိစ္စ ဆိုတာလည်း လိုအပ်သည်။
ဒုတိယ အရွယ်အတွက် အချစ်ကို တွေ့ရှိသည် ဆိုလျှင်လည်း မမှား။

မိုးဝင့်သဇင်နှင့် တကယ်ကို မေတ္တာမျှ ခဲ့မိကြတာပါ။ ကိုယ့်ကို
မိုးဝင့်သဇင် တကယ် ချစ်သည် ဟုလည်း ယုံကြည်မိသည်။ တစ်ပင်လဲလို့ တစ်ပင်ထူ။
ဒီအရွယ်မှာ နောက်ထပ် လက်ထပ်တော့ရော ဘာအမှားပါလို့လဲ။

အပေါင်းအသင်းတွေ ကတောင် တိုက်တွန်းနေတာ၊ သမီးက
လက်မခံတော့ မခက်ပေဘူးလား။

“ဖေဖေ တစ်ခုပြောမယ် သမီး၊ ဖေဖေ မိုးကို လက်ထပ်မှ ဖြစ်မှာ ၊ သမီး
အဲဒီ လိုပဲ သိထားပါ”

“သမီး လက်မခံနိုင်ဘူး ဖေဖေ ၊ ဖေဖေ သက်တူ ရွယ်တူ အမျိုးသမီး
တစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ် တယ်ဆိုတာကမှ ဖြေသာဦးမယ်၊ သမီးအတွက်
အမေတစ်ယောက်လို တိုင်ပင် အားကိုး လို့လည်းရ၊ ဖေဖေ အတွက်လည်း
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သင့်တော်တယ်”

“ဒါက သမီး ဖေဖေက သက်တူရွယ်တူ နဲ့ ဖူးစာဆုံ ဦးမှကိုး၊ ငယ်ရွယ်တဲ့
လူနဲ့ လက်ထပ်တာ ဖေဖေ အတွက် ပိုတောင် မကောင်းဘူးလား၊ ဘာတွေများ
မှားယွင်းသွား လို့လဲ သမီးရယ်”

“ဖေဖေ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ မက်မောတာက မှားယွင်းနေတာ

ဖေဖေ၊ သူ့မှာ ဘာမက်မောမှုမှ မရှိပါဘူးလို့ ဖေဖေ အာမခံနိုင်လို့လား၊ သူ့မှာ ဘယ်လောက်ပဲ ပြည့်စုံ ပြည့်စုံ ဖေဖေ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ မမက်မောဘဲ ဖေဖေလို သက်ကြားရွယ်အိုကို သူ လက်မထပ်ဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ် ဖေဖေတို့ ချင်း တကယ်ကို နားလည်မှု တွေနဲ့ မေတ္တာမျှ ခဲ့ကြတာပါ။ သမီး ဘယ်လောက်ပဲ တားတား ဖေဖေတို့ လက်မထပ် လို့မဖြစ်ဘူး သမီး၊ မိုးမှာ ဖေဖေ ကိုယ်ဝန်လွယ် ထားရတယ်”

“ဘာ ဘာပြောတယ် ဖေဖေ”

ထိပ်ထားသခင် အရမ်းကို အံ့သြသွားရလေသည်။ ဖေဖေက ဒီအခြေအနေ ရောက်မှတိုင်ပင်တာ ဟင့်အင်း အသိပေး တာပါလား။

ဖေဖေကို မိန်းမ အရှုပ်အရှင်း ကိစ္စတွေ မရှိဘူးဆိုပြီး ယုံကြည်လေးစား နေခဲ့တာ။ ဖေဖေကို ရွံ့ရှာစွာ ကြည့်မိမလို ပင်ဖြစ်သွားသည်။

“ဖေဖေကို ဒီမိန်းမ ကိုယ်ဝန်အကြောင်းပြပြီး ချုပ်လိုက်ပြီပေါ့၊ သူ ဘာကို မက်မောတယ် ဆိုတာ ပိုပြီး သိသာသွား တာပေါ့ ဖေဖေ၊ ဒါကိုများ ဖေဖေ က အထင်ကြီးနေတာလား။ အဲဒါ တကယ့် အစစ်အမှန် မဟုတ်တာ သေချာသွားတာပဲ”

“သမီး သူ့ကို အရမ်းအထင်အမြင် မလွဲပါနဲ့ကွယ်၊ သူ့အသက် အရွယ်နဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆိုတာ ရတုန်းယူရတာ မို့ပါ။ သမီးကို အသိပေးရမှာ ခက်နေလို့ ဖေဖေတို့ အခုမှ စီစဉ် ဖြစ်တာ သမီး၊ မိုးနဲ့ တွေ့ပြီး ဖေဖေတို့ မေတ္တာမျှနေတာ တစ်နှစ်လောက် ရှိနေပါပြီ၊ ဒီအတောအတွင်း”

“တော်ပြီ ဖေဖေ၊ မပြောနဲ့တော့၊ ဖေဖေတို့ မေတ္တာမျှရုံမကလို့ ကလေးပဲ ရရ သမီး အသိအမှတ် မပြုဘူး၊ ဖေဖေ အဲဒီ မိန်းမကို မယူရဘူး”

“ကလေးပါ ရှိနေတာ ဘယ်လိုလုပ်မယူဘဲ နေလို့ရမှာလဲ သမီးရယ်၊ ဖေဖေ ယောက်ျား ကောင်းတစ်ယောက် တာဝန် ကျေရမှာပေါ့၊ ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့

အမှားအပေါ် တာဝန်ယူရမှာပေါ့ သမီး၊ မိန်းမသားချင်း သမီးကိုယ်ချင်းစာ
ကြည့်ပါကွယ်”

“အို မလိုဘူး သမီး သဘောမတူဘူး ဖေဖေ၊ ဒီကိစ္စ ဖေဖေ ဆက်ပြီး
မဆွေးနွေးပါနဲ့၊ ဒီအိမ်မှာ ရွယ်တူနီးပါး မိန်းမတစ်ယောက်ကို မိထွေးတော်ပြီး
သမီးဘယ်တော့မှ နေမှာ မဟုတ်ဘူး”

“သမီး”

ခေါ်တာကိုတောင် ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ သမီးက အပေါ်ထပ်ကို
ပြေးတက်သွားသည်။ ဒီကိစ္စ လက်ခံအောင် သမီးကို ဘယ်လိုဖျောင်းဖျ
နားချရပါ့မလဲ။

ဒီကိစ္စ မိုးနှင့်တိုင်ပင် ဦးမှ ဖြစ်မည်။

*

အခန်း(၂)

“သမီးကို ဘယ်လိုမှ ဖျောင်းဖျလို မရဘူး ဖြစ်နေတယ် မိုးရယ်၊ သမီးက ခါးခါးသီးသီးကို ကန့်ကွက်နေတာ၊ ငယ်ရွယ်တဲ့သူနဲ့ လက်ထပ်တာ လုံးဝ မဖြစ်သင့်ဘူးတဲ့၊ မိုးအနေနဲ့ လည်း ကိုယ့်ထက် ဒီလောက် အသက်ကွာတဲ့သူကို လက်ထပ်တာ တကယ်ချစ်လို့ မေတ္တာစစ်နဲ့ လက်ထပ်မှာ လုံးဝ မဟုတ်နိုင်ဘူးတဲ့လေ”

“အဲဒါတော့ ကိုကြီးသမီး တစ်ဖတ်သတ် ပြောနေတာပဲ၊ သူရောဘယ်အသက် အရွယ်နဲ့ ဘယ်လိုပုံစံမျိုး အိမ်ထောင်ကျမယ် ဆိုတာ သိနိုင်လို့လား၊ ကိုယ့်ကံကြမ္မာ ကိုယ့်ဖူးစာပဲလေ၊ ကိုကြီးကရော သမီးက ကန့်ကွက် တယ်ဆိုတာနဲ့ မိုးကို လက်မထပ် တော့ဘူးလား”

အဲဒီ လိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး မိုးရယ်၊ ကိုကြီး ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရတဲ့ မိုးကို ကိုကြီး လက်မထပ်ဘဲ နေပါ့မလား၊ တာဝန်ယူတယ် ဆိုတာထက် နားလည်မှုတွေနဲ့ မေတ္တာမျှ ခဲ့ရတဲ့ မိုးကို ဘာအကြောင်းတွေ ရှိရှိ ကိုကြီး လက်ထပ်မှာပါ မိုးရယ်”

ဦးထွန်းဇော် အဖြေကို မိုးဝင့်သဇင် ကျေနပ်သွားသည်။ ဦးထွန်းဇော် ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်၍

“မိုးဘက်မှာ ကိုကြီးအမြဲတမ်း ရပ်တည်ပေး မယ်ဆိုရင် ကိုကြီး သမီးကို မိုးရင်ဆိုင် ရဲပါတယ်၊ မိုးသက်မှာ ကိုကြီးမရှိရင်တော့”

“မိုးရယ် အဲဒီ လို စကားတွေ မပြောပါနဲ့၊ မိုးဘက်မှာ ကိုကြီးက ဘာလို့ရပ်တည် မပေးနိုင်ရမှာလဲကွယ်၊ သမီးကိုရအောင် ဖျောင်းဖျမှာပါ၊ သမီးတစ်နေ့တော့ လက်ခံနားလည် လာမှာပါကွယ်”

“တစ်သက်လုံး နားလည်မပေးဘူး ဆိုရင်ရော ကိုကြီး”

“မိုး”

“ဒီလောက်ခါးသီး နေပုံထောက်ရင် တစ်သက်လုံး ခေါင်းမာ သွားတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်လေ၊ အဲဒီ လိုဆိုရင် မိုးတို့ လက်မထပ် ဖြစ်တော့ဘူးလား”

သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်ကာ မိုးဝင့်သဇင် ပခုံးလေးကို ဦးထွန်းဇော် ထွေးဖက်လိုက်သည်။

“သမီး ဒီအတိုင်း ခေါင်းမာနေမယ် ဆိုရင်တော့ ကိုကြီးတို့ တစ်ခုခု စီစဉ်ရမှာပေါ့ မိုးရယ်၊ တရားရုံးမှာ အရင်ဆုံး လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်ထားတာပေါ့”

“ဟင် တကယ်လား ကိုကြီး”

“တကယ်ပေါ့၊ မိုးရယ်၊ မိုးမှာလည်း မိဘတွေ မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဦးလေးအိမ်မှာ နေတယ် ဆိုပေမယ့် ကိုယ့်လုပ်ငန်းလေးနဲ့ ကိုယ်ရပ်တည်နေတာ၊ မိုး အိမ်ထောင်ပြု မယ်ဆိုလည်း မိုးဦးလေးက ဘာမှမပြော လောက်ပါဘူး”

“ကိုကြီးနဲ့ ကိစ္စ သိနေတာပဲ၊ အစက အသက်အရွယ်ကြောင့် ဝေဖန်မှုလေး ရှိပေမယ့် အခုတော့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတော့လည်း မှီရတာ ပေါ့လို့ ပြောပါတယ်၊ မိုးလည်း အသက်အရွယ် နေပြီ၊ ကိုယ့်အိမ်ထောင် နဲ့ကိုယ် အဆင်ပြေရင်လည်း ကောင်းပါတယ်တဲ့”

“ဒါဆို အဆင်ပြေနေတာပဲ၊ သူတို့ကိုပါ အသိပေးပြီး လက်ထပ် ကြတာပေါ့၊ ကိုကြီးက မိုးကို ဧည့်ခံပွဲလေးနဲ့ တခမ်းတနားလေး လက်ထပ်ချင်တာပါ ဒါပေမဲ့ သမီးက”

“အပျိုတစ်ယောက် ကိုရတာ အဲဒီ လောက်တော့ လုပ်ပေးသင့် ပါတယ် ကိုကြီးရယ်၊ သမီး လက်မခံတာနဲ့ပဲ ကိုကြီးက မိုးကို တန်ဖိုးထားတော့ ဘူးလား”

“မဟုတ်ဘူး အဲဒီ လို မဟုတ်ပါဘူး မိုး၊ ကိုကြီး မိုးကို

တန်ဖိုးထားပါတယ်။ ကိုကြီးက မိုးထက်အသက်လည်း ကြီးတယ်။ မုဆိုးဖို တစ်ယောက် လည်းဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလူမျိုးက မိုးကို ပိုပြီး တန်ဖိုးရမှာပေါ့ကွယ်”

“ဒါဆိုရင် ကိုကြီးတို့ ခြံဝင်းထဲမှာ ဖြစ်ဖြစ် အသိမိတ်ဆွေတွေ ဖိတ်ပြီး ကိုကြီးရဲ့ ဇနီးမယား အဖြစ် ဧည့်ခံပွဲလေး လုပ်ပြီး အသိအမှတ် ပြုပေးပါ။ ကိုကြီးရင်သွေးကို လွယ်ပြီး ကိုကြီး ကို လက်ထပ်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီအခွင့်အရေးတော့ ရှိသင့်တယ် မဟုတ်လား ကိုကြီး။”

ဦးထွန်းဇော် ခေါင်းညိတ်ပြရသည်။ ဒါဖြစ်သင့်တာပဲ မဟုတ်လား။ မိုး လွယ်ပိုးထားရသည့် ကိုယ်ဝန်ဟာ ချစ်ရည်တူမျှပြီး တမြတ်တနိုး ရလာသည့် ကိုယ်ဝန်ပါ။

သမီးကြောင့် ဆိုပြီး မိုးကို တန်းဖိုးမမဲ့စေချင်။ မိုးက အပျိုစင် တစ်ယောက်မို့ ဒီထက်မကတောင် လုပ်ပေးသင့်သည်ဟု ထင်မိသည်။

“စိတ်ချပါ မိုး ကိုကြီးအတတ်နိုင်ဆုံး မိုးအတွက် အကောင်းဆုံး လုပ်ပေးမှာပါ။ သမီးဆန္ဒက အဓိက မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးအတွက်လည်း ကိုကြီး အကောင်းဆုံး တာဝန်ကျေခဲ့ပြီးပြီလေ။ ဖခင် တစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန် ဝတ္တရားရှိသမျှ အကုန်လုပ်ပေး ခဲ့ပြီးပါပြီ။ သမီးလည်း တစ်နေ့ အိမ်ထောင် ပြုမှာ။ ကိုကြီးအတွက် လုပ်သင့်တာ လုပ်တယ်လို့ သမီးနားလည်အောင် ကိုကြီး ရှင်းပြရမှာပေါ့”

“ဒါ အမှန်ပဲလေ။ သူလည်း အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆို ပြုသင့်တဲ့ အရွယ်ရောက်နေပြီ။ တစ်နေ့ ကိုကြီးကို ခြေစုံကန်ထွက်သွားတော့မှာပါ။ အဲဒီ အချိန်ကျရင် ကိုကြီးကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့တော့မှာပဲ”

“မိသားစု ဘဝလေးနဲ့ ကျန်ခဲ့ရမယ် ဆိုရင် တော်သေးတာပေါ့ ကိုကြီးများ မိုးနဲ့ ရင်သွေးလေး ရှိမယ်။ သမီးလေး သူ့ဘဝနဲ့ သူ တကယ်တော့ သမီးသာ နားလည်ပေးလိုက်ရင် အားလုံးအဆင် ပြေသွားမှာ မိုးရယ်”

ဦးထွန်းဇော်ရဲ့ သက်ပြင်းချသံကို မကြားရက်။ ရင်သွေးလေး သာမရှိရင်

သမီးကို နောက်ဆံတင်း နေရတာ နှင့် မိမိကို လက်ထပ်ပါ့မလား ပင် မသိ။

ရင်သွေးလေးကြောင့် မိသားစု ဘဝလေးသာ ဖြစ်လာခဲ့လျှင်
အရာအားလုံး ပြည့်စုံပြီဟု စိတ်ကူးတွေ ယဉ်နေမိသည်။ ဒါဟာ ကိုကြီး သမီး
ထိပ်ထားသခင် နှင့် အဆင်ပြေမှ ပဲ ဖြစ်မှာလား။

ဟင့်အင်း မိမိဘက်က ကိုကြီးတစ်ယောက်လုံး ရှိနေပြီပဲ။ နင့်ဆန္ဒတွေ
ဒီလောက် အရေးမကြီးပါဘူး ထိပ်ထားသခင်။

*

အခန်း(၃)

“နင် ဘာလုပ်မှာလဲ ထိပ်ထား”

“အဲဒီ မိန်းမနဲ့ သွားတွေ့မျှာ ဖုန်းဆက်ပြီး ချိန်းထားတယ်”

“တွေ့ပြီး ဘာလုပ်မှာလဲ”

“ဘာပြောရမှာလဲ၊ ဖေဖေနဲ့ လက်မထပ်ဖို့ နောက်ဆုတ်ဖို့ ပြောရမှပေါ့၊ သူ ငွေဘယ်လောက် လိုချင်လဲ၊ ငါပေးလိုက်မယ်”

“မဟုတ်သေးဘူး ထင်တယ်၊ ပြောရရင် သူက ငါ့လို စပွန်ဆာယူပြီး ဘဝကို တက်လမ်းရှာနေတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး၊ နင့်အဖေ ရင်သွေးကိုပါ လွယ်ပြီး အိမ်ထောင်တစ်ခု မိသားစု တစ်ခု တည်ဆောက်မှာ”

“အဲဒါ စပွန်ဆာယူပြီး ဘဝတက်လမ်းရှာတာထက် ပိုဆိုးတယ်၊ ဖေဖေ ဘဝတစ်ခု လုံးကိုပါ ချုပ်ပြီး တစ်သက်လုံး မှီတွယ်သွားမှာ၊ ဒါကို ငါ လက်မခံနိုင်ဘူး”

“နင့် အဖေက သာယာနေတယ်လေ၊ နင်ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

ထိပ်ထားသခင် ခပ်ပြင်းပြင်း တက်ခေါက်လိုက် မိသည်။ ရင်ထဲမှာ မကျေနပ်ချက်တွေက အများကြီးပါ။ ဖေဖေ လက်ထပ်မည်လို့ မသိရခင် အချိန်က သားအဖ နှစ်ယောက်ဘဝ သာသာ ယာယာ။

ဖေဖေက ကားပစ္စည်းတွေ တာယာတွေ၊ ကားအရောင်းအဝယ် လည်းလုပ်သည့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်။ သူမကိုလည်း ပညာရေး ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ပေးပြီး ကျောင်းပြီးသည့်အခါမှာ သူမ ဝါသနာပါသည့် ဖက်ရှင်ဆိုင်ကို စီးတီးမတ် တစ်ခုမှာ ဆိုင်ခန်းဝယ်ပြီး ဖွင့်ပေးထားသည်။

သူမက နိုင်ငံတကာ ကဝင်သည့် အဝတ်အစား အိတ်တွေ ဖိနပ်တွေ ဖန်စီပစ္စည်း တွေကအစ အရောင်းအဝယ် လုပ်ရင်း ချစ်သူထားဖို့

အိမ်ထောင်ပြုဖို့တောင် မေ့လျော့နေတာ။ ဒါကို ဖေဖေကတော့ အိမ်ထောင်ပြု
တော့မည်တဲ့လား။

“ထိပ်ထား”

“ဟင်”

“နင် တက်ခေါက်အံကြိတ် နေတော့ရော ဘာထူးမှာလဲ၊ နင့်အဖေက
ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ နင့်ကို အသိပေးတာ”

“ငါ အဲဒါကို မကျေနပ်တာ၊ သမီးတစ်ယောက်ကို ဒီကိစ္စ အစတည်းက
မတိုင်ပင် သင့်ဘူးလား”

“တိုင်ပင်ရင် ကန့်ကွက်မှာ စိုးလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ အသိပေးတာ ဖြစ်မှာပေါ့
ထိပ်ထားရယ်”

“ငါက သက်တူရွယ်တူ နီးပါးရှိတဲ့ မိထွေးနဲ့ တစ်အိမ်တည်း
အတူနေရမှာလား ဒေလီယာ၊ ပြီးတော့ ငါနဲ့ အသက်နှစ်ဆယ့် ငါးနှစ်နီးပါးငယ်မယ့်
ကလေးကိုလည်း မွေးကြဦးမယ်၊ သူတို့ မရှက်ပေမယ့် ငါရှက်တယ်”

“ဟဲ့ သူတို့ဘဝနဲ့ သူတို့တော့ ပျော်နေကြမှာပဲလေ၊ အချစ်နဲ့တွေ့တော့
နင့်အဖေ ဘယ်လောက်တောင် နုပျိုသွားမလဲ၊ နင့်အတွက် လည်း နင့်အဖေ
တာဝန်ကျေ ခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ နင် ကျေနပ် ပေးလိုက်ပါ”

“နင် ငါ့ကို ဖျောင်းဖျနေတာလား၊ အားပေးသင့် တာမဟုတ်ဘူး လား
ဒေလီယာ၊ မိုးဝင့်သဇင်က နင့်လို စပွန်ဆာရှာတဲ့ သူမို့ ကိုယ်ချင်းစာ
ပေးနေတာလား”

“အဲဒီ လိုဆိုရင် မိုးဝင့်သဇင်က ငါ့ထက်အများကြီး သာတယ်လို့
ပြောရမယ်၊ ငါက အပျော်မယား သက်သက်ပဲ၊ ငါ့အတွက် တိုက်ခန်းတစ်ခန်း
ရတယ်၊ လစဉ်အသုံးစရိတ် ပေးတယ်၊ သူလာတဲ့ အချိန်မျှာ အသွေးအသားကို

အလှူပေးရတယ်။ ဆိုးတာက သူ့ကို ချည်နှောင်မှာ စိုးလို့ ကလေးမွေး ခွင့်မပေးဘူး၊ ကလေးမွေးရင် အထောက်အပံ့တွေ အားလုံး ဖြတ်တောက်မယ်တဲ့”

“အဟင်း မိုးဝင့်သဇင်က ငါ့အဖေကို တစ်သက်စာ အပိုင်ချုပ်ပြီး သိမ်းသွင်းနိုင် လိုက်တဲ့ ပညာရှင်ပေါ့။ စပွန်ဆာ တစ်ကောင်လုံးကို မျိုချလိုက်တာ”

“အဲဒီ လိုပြောဖို့တော့ ခက်သားနော် ထိပ်ထား၊ အဲဒီ မိုးဝင့်သဇင်က အောင်မြင်နေတဲ့ အလှပြင်ဆိုင် တစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်၊ စပွန်ဆာရှာမှ သူ့ဘဝ သာယာမယ် အညတရတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကံတို့ ရေစက်တို့ ဖူးစာတို့ဆိုတာလည်း ရှိသေးတာဟယ်”

“ဖေဖေသာ ဆင်းရဲရင် ဒီလို အသက်ကြီး တဲ့သူမျိုးကို ယူမှာတဲ့လား။ သူ့မှာ ဒီထက်မကတဲ့ လောဘတွေ ရှိနေလို့ သူ့ထက်ချမ်းသာတဲ့ ဖေဖေကို အပိုင်ဖမ်း လိုက်တာပေါ့ ဒေလီယာရယ်၊ လူတွေက ကိုယ်ချမ်းသာတဲ့ အနေအထားနဲ့ တင်းတိမ်တတ် ကြလို့လား”

“အဲဒါတော့လည်း ဟုတ်ပါတယ်”

ဒေလီယာအသံ ပျော့သွားသည်။ ဒါကိုတော့ မထောက်ခံလို့မှ မဖြစ်တာ။ ကိုယ်တောင်မှ အလှပြင်ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ် ရသည့်လစာ တစ်သိန်းကျော်နှင့် မလုံလောက်လို့ စပွန်ဆာ ရှာလိုက် ရသည် မဟုတ်လား။

ကိုယ်က လှချင်ပချင်တာကြောင့် အဝတ်အစား၊ အလန်းလေးတွေ ဝယ်ချင်သည်။ သူများ စလင်းဘတ်အိတ် ဆိုလည်း ဝယ်ချင်၏ ။

ဖုန်းအသစ်လဲလည်း လဲချင်သည်။ စားသောက်ဆိုင်ထိုင် ရပ်ရှင်ကြည့် သူများ တန်းတူလည်း နေချင်ကြွားဝါချင်၏ ။

မိဘက အဆင်မပြေတော့လည်း ထောက်ပံ့ရသေးသည်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လစာတစ်သိန်း ကျော်နှင့် လောက်ငတော့မှာလဲ။ အခုတော့

အေးဆေးပါ။

စားချင်ရာစား သွားချင်ရာသွား။ ဝယ်ချင်ရာဝယ်။

မိဘကိုလည်း မငြိုမငြင်ထောက်ပံ့ နိုင်သည့်ဘဝမှာ အငယ်အနှောင်း
အပျော်မယား အမည်ခံရလည်း တန်တာပဲ မဟုတ်လား။ ကျောင်းနေဖက်
ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ထိပ်ထားက ဒါကို အထင်မသေးဘဲ အပေါင်းအသင်း
လုပ်ပေးနေတာပဲ ကျေးဇူးတင် ရဦးမှာပါ။

“ထိပ်ထား”

“ဘာလဲ”

“နင် တစ်ခုတော့ စဉ်းစားသင့်တယ်”

“ဘာကို စဉ်းစားရမှာလဲ”

“နင့်အဖေရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုလေ၊ မိုးဝင့်သဇင်ကို လက်ထပ်မှ နင့်အဖေ
စိတ်ချမ်းသာ မယ်ဆိုရင် နင်လိုက်လျောသင့်တယ်”

“ရွယ်တူတန်းတူ မိန်းမ တစ်ယောက်ကိုယူ ငါကျေနပ်တယ်၊ သားသမီး
ဆိုတာလည်း ဒီအသက်အရွယ်ရောက်မှ ဘာလုပ်မှာလဲ၊ အခုချိန်မှာ
ပြုစုပျိုးထောင်ပြီး ကိုယ်လည်း အားကိုး ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“မသေခင်မှာ မိသားစုဘဝ သာယာပျော်ရွှင်မှုလေးနဲ့ နေသွားလို့ ရရင်ပဲ
ကျေနပ်စရာပါ၊ နင်က ရည်စားတောင် မထားဘူးတဲ့ သူဆိုတော့ ဒါတွေပြောလည်း
နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး ထိပ်ထား၊ လူတွေငွေကို ကုန်းရုန်းရှာနေတယ် ဆိုတာ
နောင်သံသရာအတွက် လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီဘဝမှာ သာယာပျော်ရွှင်မှုတွေနဲ့
စည်းစိမ်ခံစားပြီး နေနိုင်ဖို့ပဲ၊ ယောကျ်ားတွေက အပျော်ရှာတယ်၊ တို့
မိန်းကလေးတွေက လှလှပပ သက်တောင့်သက်သာ နေနိုင်ဖို့ ကိုယ်ခန္ဓာကို
ရင်းတယ်၊ ဘဝကို ပျော်သလို ဖြစ်သလို ဖြတ်သန်းတာ ကောင်းပါတယ်”

ဒေလီယာ စကားတွေက ပေါ့ပျက်ပျက် နိုင်လွန်းတာမို့ မထောက်ခံချင်။
ဖေဖေ ဘာကြောင့် မိုးဝင့်သဇင်လို မိန်းမကို အထင်ကြီးနေတာလဲ ဆိုတာပဲ
တွေးမရတာ ပါ။

ဖြစ်သင့်တာက သားအဖ နှစ်ယောက် တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်း
အတူနေသွားသင့်တာ မဟုတ်ပါလား။

“ငါသွားတော့မယ် ဒေလီယာ၊ နင်ဆိုင်ခဏစောင့် ပေးပါ
ဆိုင်ကကောင်မလေး တွေက ငါမရှိရင် သေချာဈေးရောင်း ကြတာ မဟုတ်ဘူး၊
ကိုယ့်ဆိုင်ကိုယ့် ပစ္စည်းလို သဘော မထားလို့ သူတို့လည်း မကြီးပွားကြတာ”

“အဲဒီ လို သဘောထား တိုင်းလည်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်တာပါ။ ကံတွေက
ရှိသေးတယ်လေ၊ အတိတ်ကံ အကျိုးမပေးရင် ဘာလုပ်လုပ် ဘယ်လောက် စေတနာ
ကောင်းကောင်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်တာ”

“နင်လည်း အမြဲတမ်း ကံကိုပဲ လွဲချနေတော့တာပဲ၊ စေတနာ ကောင်းရင်
ကံကောင်းတယ် ဆိုတာ မယုံကြည်ဘူးလား၊ ကံဆိုတာ လူကလုပ်တာ၊ အခု
လူလုပ်လို့ မိုးဝင့်သဇင် သူဌေးကတော် ဖြစ်တော့မယ်လေ၊ ဖေဖေ ကိုအမိဖမ်းတာ
ကံကြောင့်လား”

“အေး အေး ဟုတ်ပါတယ်။ နင်ပြောတာ အကုန်အမှန်တွေချည်းပဲ၊
နင်ကြိုက်သလို သာလုပ်တော့ ထိပ်ထား၊ မိုးဝင့်သဇင်လို နင်ပွဲသွားကြမ်းမယ်
ဆိုလည်း ကြမ်းတော့ ၊ နင့်အဖေ နဲ့ ပြဿနာ တက်လည်း နင်ပဲရှင်းရမှာ၊ ငါ
တစ်ခုတော့ ပြောလိုက်မယ်၊ ဒီလိုကိစ္စ ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး နင့်အဖေ နောက်ဆုတ်
မှာမဟုတ်ဘူး၊ နင့်အဖေက မိုးဝင့်သဇင် မှိုင်းမိသွားပြီ၊ မွန်သွားပြီ”

သူမ မကြားချင်သော စကားတွေပါ။ ဖေဖေ ဒီလိုတွေ လုပ်နေတာ
ရှက်ဖို့ကောင်းသည် ဟု မြင်မိသည်။

သမီးအဖျိုအရွယ်လေး ရှိနေတာကို ဖေဖေ ဒီလိုမျိုးတွေ

လုပ်သင့်လို့လား။ သားယောက်ျား လေးဆိုလည်း ယောက်ျားချင်း အကြောင်းသိမို့
ထားပါတော့။

အခုက တကယ်ကို မဖြစ်သင့်သည့် ကိစ္စ၊ ဒါကို မိုးဝင့်သင်္ဃေလည်း သိမှ
ဖြစ်မည်။

ဘာကြောင့် မသိရတာ လဲ ဆိုတာကို။

*

အခန်း(၄)

“မိုးဝင့်သဇင်ဆိုတာ”

“ဟုတ်တယ် တို့ပဲ၊ မင်းက ကိုကြီးသမီး ထိပ်ထားသခင်”

ဖေဖေကို ကိုကြီးဆိုတာကြောင့် နားကြားပြင်းကပ်ကာ နှာခေါင်းရှုံ့သွားမိသည်။ ရုပ်ရည်လေးက မဆိုးပါ။

အသားညို စိမ့်စိမ့် လေးဆိုပေမယ့် ဝင်းစိုးက မျက်လုံး မျက်ခုံးလည်းကောင်း သည်ဟု ပြောလို့ရသည်။ အရပ်အမောင်းက မနိမ့်မမြင့်၊ ဝတ်စားထားတာလည်း ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းကြီး မဟုတ်။

ဒါကိုပဲ ဖေဖေက သဘောကျခဲ့တာလား။ တခြားဆွဲဆောင်မှု ရှိတာတော့ သူမ မျက်လုံးထဲ မမြင်မိပါ။

“ကျွန်မ ဘာကြောင့် တွေ့ကြရအောင် ပြောတယ်ဆိုတာ ကြိုသိနေတယ် မဟုတ်လား”

“နားထောင်လို့ ကောင်းမယ့် စကားတွေ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာတော့ ကြိုသိနေပါတယ် ဒါပေမဲ့”

“အဲဒီ နောက်မှာ ဆက်စရာ ရှိနေတာကို မလိုလားဘူး၊ ဖေဖေနဲ့ ဆက်ပြီး မပတ်သက်ပါနဲ့လား၊ ရှင် ငွေဘယ်လောက် လိုလဲ၊ ကျွန်မပေးမယ်”

“မင်းက ဘယ်လောက်ပေးနိုင်လို့လဲ”

“ဘာ”

“ငွေကြေးအရဆိုလည်း ကိုကြီးကိုပဲ တို့ရအောင် ယူမှာပေါ့၊ မင်းဆီက မဖြစ်စလောက် ငွေကို တို့တောင်းနေပါတော့မလား”

“ရှင် ရှင်”

“တို့ မုသားမပြောတတ်ဘူး၊ ငွေကြေးတစ်ခုတည်း အတွက်ဆို တို့ လက်ထပ်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး၊ တို့မှာ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိတယ်၊ ဘယ်သူ့ကို မှီခိုစရာ မလိုဘူး၊ မင်းလည်း စုံစမ်းထားမှာ ဆိုတော့ သိပြီးနေလောက်ပြီ ထင်ပါတယ်”

“အဲဒီ ထက် လောဘမရှိပါဘူးလို့ရော အာမခံနိုင်လို့လား”

ထိပ်ထားသခင် မေးခွန်းကြောင့် မိုးဝင့်သဇင် မျက်မှောင်ကြုတ် သွားခဲ့သည်။ ကိုယ့်ဘက်မှာ သစ္စာတရားတွေ ရှိနေတာမို့ အလျှော့ပေးဖို့ စဉ်းစားမထားပါ။

အစတည်းက တိုက်ခိုက်မှုတွေဖြင့် လာခဲ့မှန်း သိတာမို့ ခုခံကာကွယ်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားပြီး သားပါ။ ကိုယ့်ဘက်မှာ ကိုကြီးတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ။

“မိန်းကလေးတွေက လောဘတစ်ခုတည်းကြောင့် အိမ်ထောင် ပြုကြတာမို့လား ထိပ်ထားသခင်၊ ဖူးစာဖက်တွေနဲ့ ဆုံတွေ့ကြရင်း တစ်ဘဝစာ အကျဉ်းချခံ နေကြတာပါ၊ ကိုယ့်တစ်ယောက်စာ ပျော်ဖို့ အတွက်ဆိုရင် ဒီလိုမလုပ်ကြပါဘူး၊ မိသားစု ဘဝနဲ့ တစ်အိုး တစ်အိမ် ထူထောင်တည် ဆောက်ချင်လို့ အာဝေဏီက ဒုက္ခတွေကိုပါ အသက်နဲ့ရင်း ရင်ဆိုင်ကြတာပါ။ ဒါကို မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မင်းလည်းပါလိမ့်မယ်”

“နားမလည်ဘူး ရှင့်ကြောင့်မို့ ဖေဖေကို နားလည်မပေးချင်တာ၊ ဒီလောက် အသက်ကွာ တဲ့ဖေဖေကို အချစ်တစ်ခု တည်းကြောင့် လက်ထပ်ပါတယ်လို့ ဘယ်လို ယုံရမလဲ”

“ယုံပါလို့ တို့ကျိန်မပြောဘူး ထားသခင်၊ မင်းယုံကြည်ဖို့ ကိစ္စက တို့အတွက် အရေးမကြီးလို့ မင်းကို ရှင်းပြစရာ အကြောင်းမရှိဘူး လို့လည်းထင်တယ်၊ တို့နဲ့ကိုကြီးနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်နားလည်ကြဖို့ ချစ်ကြဖို့ပဲ အရေးကြီးတာ မဟုတ်လား”

စကားပြော မယဉ်ကျေး မသိမ်မွေ့သော မိုးဝင့်သဇင်ကို သူမ ပိုပြီး အမြင်မကြည် နိုင်ဖြစ် လာခဲ့သည်။ ဒီလို အကြောမျိုးနှင့် မိထွေးကို သူမ ဘယ်လိုလုပ် မိထွေးတော် ရမလဲ။

“အချစ်ဆိုတဲ့ စကား ဒီအသက်နဲ့ ဒီအရွယ်ကို ပြောတာ မရှက်ဘူးလား မိုးဝင့်သဇင်”

“တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ချစ်တာ အသက်အရွယ် အပိုင်းအခြား အကန့် အသတ် ရှိလို့လား၊ ကြီးတဲ့သူနဲ့ ငယ်တဲ့သူ မချစ်ရဘူးလို့ ရော ဘယ်သူက အမိန့်ထုတ်ထား လို့လဲ၊ အတိတ်က ကံကြမ္မာက ဒီအချိန်မှ ဆုံပေးလို့ ဆုံရတာ ၊ တို့တော့ ဘယ်တော့မှ နောင်တရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်၊ တို့မှာ ကိုကြီးရဲ့ ရင်သွေးလေး လွယ်ထားရတယ်၊ မင်းဒီစကားတွေ လာပြောပြီး ကန့်ကွက်နေလို့လည်း အပိုပဲ၊ တို့နဲ့ ကိုကြီး လက်ထပ် ဖြစ်အောင် လက်ထပ်မှာ ထိပ်ထားသခင်”

“တောက် သိပ်ကို မျှော်လင့်နေသလား အဲဒီ လို ဖြစ်ဖို့ ဟုတ်လား မိုးဝင့်သဇင် ကလေးကို ဗန်းပြပြီး ဖေဖေကို ချုပ်လို့ ရမယ် ထင်နေသလား၊ ရှင်အရှက်ရှိရင် ဒီနေရာကနေ ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ပါ”

“ဘာကို ရှက်ရမှာလဲ၊ သူများ လင်ကို ခိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ အငယ်အနှောင်း အမည်ခံ အပျော်မယားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တို့နဲ့ ကိုကြီးနဲ့ အကြောင်း ရေစက်တွေကြောင့် ဆုံတွေ့ပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နားလည်မှု တွေနဲ့ ချစ်ခဲ့ကြတာ၊ မင်းအဖေအတွက် ငါ့လို အပျိုစင် တစ်ယောက်ကို ရတာ ဘာတွေနာနေတာလဲ ထိပ်ထားသခင်”

ထိပ်ထားသခင် နှုတ်ခမ်းလေးက မဲ့ကျသွားကာ

“အပျိုစင်ဆိုတာ ရှင့်ပါးစပ်က ပြောတာလေ၊ တခြားယောကျ်ားနဲ့ ရတဲ့ ကိုယ်ဝန်ကို ဖေဖေကို လွဲချတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“ထိပ်ထားသခင်”

မာနနှင့် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို ထိပါးခံရတော့ မိုးဝင့်သဇင် လေသံက ပြင်းထန်သွားသည်။ မထီထရီ ထိပ်ထားသခင် အပြုံးများကြောင့် မခံမရပ်ဒေါသ များက ဆူပွတ်လာကာ

“မင်းစကား ပြောတာ မိန်းကလေး ချင်းကိုယ်ချင်းမစာ တတ်ပါလား ထိပ်ထားသခင်၊ လူတွေက ကိုယ့်စိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး ရိုင်းတတ်ကြတယ်တဲ့၊ မင်းမှာ အဲဒီလို အကျင့်စရိုက်ရှိလို့ တို့ကို စွပ်စွဲနေတာလား။”

“ဘာ”

“မင်းဘက်က ယဉ်မှ တို့ဘက်ကလည်း ယဉ်ကျေးတဲ့ စကားတွေ ထွက်လာမှာ ထိပ်ထားသခင်၊ မင်းဘက်က မနူးညံ့ဘဲ တို့ဘက်က သိမ်မွေ့ဖို့ မမျှော်လင့်ပါနဲ့၊ မိထွေးနေရာ မင်းမထားချင်လည်း တို့က ယူမှာပဲ၊ တို့လက်ထပ်မှာ မင်းနဲ့ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းအဖေနဲ့ မင်းလည်း မင်းအဖေကို ထားခဲ့ပြီး အိမ်ထောင် ပြုမယ့်အရွယ် ရောက်နေပြီ၊ မင်းကပျက်ကယက် လုပ်နေလို့လည်း အပိုပဲ၊ တို့နှစ်ယောက်က ဘယ်သူဖျက်ဖျက် ပျက်မှာ မဟုတ်ဘူး။”

“ဖြန်း”

“ထိပ် ထိပ်ထားသခင်”

ဖြန်းခနဲ လက်နဲ့ပါး ထိတွေ့သံက ကျယ်လောင်လွန်တာမို့ ကော်ဖီဆိုင်ထဲမှာ ရှိနေသော လူတွေ အကုန်လုံး လှည့်ကြည့်လာ ကြသည်။ မျက်လုံးများက စိတ်ဝင်စား မှုအပြည့်။

မိုးဝင့်သဇင် ရှက်စိတ်တို့ မွန်ကာ ကျဉ်တက်သွားသော ပါးပြင်ကို ပွတ်၍ မျက်ရည်တွေ ပင်လည်ချင် လာသည်။ ထိပ်ထားသခင် ဒီလို လုပ်လိမ့်မည် မထင်မိ။

ကိုယ့်ထက် ငယ်ရွယ်သူမို့ ဒီလောက်ထိ မရိုင်းလောက်ဘူး ထင်တာ။

ကိုယ့်ဘက်က မခံမရပ်နိုင် လက်တုံ့ ပြန်လိုက်လျှင် ဒီနေရာမှာ ပွဲကြမ်းသွားနိုင်သည်။

“မင်း မင်းငါ့အသားကို နာအောင် လူပုံအလယ်မှာ အရှက်ရအောင် လုပ်လုပ်တဲ့ အတွက် မင်းတစ်နေ့ နောင်တရစေရမယ် ထိပ်ထားသခင်”

“ရှင်နဲ့ တွေ့စရာအကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး မိုးဝင့်သဇင်၊ ရှင်ဗိုက်ထဲက ကလေး အဖတ်မတင်ရင် ဖေဖေနဲ့ ရှင်နဲ့ လက်ထပ်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား”

“ဘာလို့ အဖတ်မတင် ရမှာလဲ တို့ကလေးက တို့ရင်သွေးက တို့ဗိုက်ထဲမှာ ရှိပြီးသား”

“ဘယ်အရာက တည်မြဲလို့လဲ၊ ရှင်ကိုယ်ရှင် မိသားစု ဘဝ တည်ဆောက်လို့ ရမယ်လို့ စိတ်ကူးယဉ် မနေနဲ့၊ ရှင်ဖြစ်ချင်တဲ့ အတိုင်း ဖြစ်မယ်များ ထင်နေလား၊ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး၊ ဖေဖေ မယား ငါ့မိထွေး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူးမှတ်”

“တောက်”

တခြားသူတွေ ကြားအောင် အသံခပ်ကျယ်ကျယ်နှင့် အော်ပြောလျက် အရှက်ခွဲနေတာမို့ စလင်းဘက် အိတ်လေးကို ကောက်လွယ်၊ ကားသော့လေးကို ယူ၍ မိုးဝင့်သဇင် ဆိုင်ထဲက ထွက်လာခဲ့သည်။ သူမ ကိုယ်ဝန်ကို ထိပ်ထားသခင် ကျိန်စာတိုက်နေတာ။ ရင်သွေးလေး အဖတ်မတင်အောင် နိမိတ်ဖတ်နေတာ။

တော်တော် ဆိုးသည့် ထိပ်ထားသခင်ပါလား။

“ဟင်”

အပြင်ဘက်ရောက်မှ မိုးတွေရွာနေမှန်း သိသည်။ ထီးကလည်း ပါမလား။ ကားဆီရောက်အောင် ဘယ်လိုလျှောက်ရမလဲ။

ဆိုင်ထဲမှာလည်း လုံးဝ မနေချင်တော့။ ရှက်စိတ်များဖြင့် နင့်သီးလျက်

ဘယ်အရာမှ မမြင်နိုင်လောက်အောင် မှုန်ဝါးလျက်ရှိသည်။ ဝိတ်တာလေးက ထီးဆောင်းပေးရန် ပြေးလာဟန်တူ၏။ သူ့ကို စောင့်ပြီး ထီးဆောင်းနေရဦးမှာလား။ ကိုယ့်ဘာသာပဲ ကားဆီရောက်အောင် ပြေးလိုက်သည်။

“အား”

“ဟာ အစ်မ”

စိတ်လောနေတာကြောင့် ရေညှိမရှိပါဘဲ ကြွေပြားတွေပေါ်မှာ အရှိန်နှင့် ချော်လဲသွား၏။

“အား အမယ်လေး ဘာဖြစ်တာလဲ ဘာလဲ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

ကြွေပြားခင်းပေါ်မှာ မိုးရေစက်တွေနှင့် နီရဲနေသော အရောင်တွေ စီးဆင်းနေ၏။

“အားဗိုက် ဗိုက်အောင့်လိုက်တာ ဘုရား ဘုရား”

ဗိုက်ထဲက အောင့်တက်လာတာ ဘယ်လိုမှ ထလို့မရ၊ ကလေး ကလေးလေး ဗိုက်ထဲက ကလေးလေး ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ။

ထိပ်ထားသခင် ကျိန်စာတိုက် နိမိတ်ဖတ်လိုက်လို့များ။

အား . . . ။

*

အခန်း(၅)

“သား ပြန်ရောက်လာတာ လေးလေးတော့ အားရှိလိုက်တာကွာ၊ သားက ဟိုမှာ အောင်မြင် နေတော့ လေးလေးဆီ ပြန်မှလာပါတော့ မလားလို့”

“ပြန်လာရမှာပေါ့ လေးလေးရယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ ဆွေမျိုးသား ချင်းဆိုလို့ လေးလေး တစ်ယောက် တည်းရှိတာ၊ ဟိုမှာလည်း လုပ်ငန်း လုပ်တာ အောင်မြင်တယ် ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ဆိုတော့ အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး လေးလေးရဲ့၊ လေးလေးကို လစဉ်ထောက်ပံ့ တာက ထောက်ပံ့တာပဲ၊ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့အတွက် အလုပ်လုပ်နေတာလဲ၊ ဘာအတွက် ငွေရှာနေတာလဲ အဲဒါတွေကို ကျွန်တော် တွေးမိတယ်”

အဲဒါကြောင့် မင်းကို မိန်းမယူပါလို့ ပြောနေတာပေါ့ကွာ ၊ မိသားစုနဲ့ဆိုရင် သားသမီးအတွက် မိသားစု အတွက် သူတို့တွေ အဆင့်အတန်း ရှိအောင် လူတန်းစေ့ နေနိုင်အောင် အဲဒီ လို အဓိပ္ပာယ်တွေနဲ့ ဘဝမှာ အောင်မြင်မှု ရှိတာ မိုကောင်းတာပေါ့”

ဦးမြတ်ခေါင် စကားကြောင့် မင်းဘုန်းခေါင် ရယ်ချလိုက်သည်။ တကယ်တော့ သူ့ဘဝမှာ သွေးသားရင်းချာရယ်လို့ ဒီဦးလေး တစ်ယောက်တည်း ရှိတော့တာပါ။

မေမေနှင့် ဖေဖေ ကွဲတော့ သူက ဖေဖေနှင့် နိုင်ငံခြားကို ပါသွားခဲ့သည်။ လင်မယားချင်းက မုန်းလို့ နားကြည်းလို့ ကွဲကြကွာကြတာ မဟုတ်။

နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်လုပ်သော ဖေဖေက ဟိုမှာ အိမ်တွေဝိုင်းတွေ ဝယ်ထားပြီးပြီမို့ ဟိုကို လိုက်နေစေချင်သည်။ မေမေက မိဘတွေကို မခွဲထားနိုင်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နှင့် မြန်မာပြည်မှာပဲ နေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏ ။

သူကတော့ ကျောင်းပိတ်လျှင် ဖေဖေ ဆီလိုက်သွားလိုက် ပြန်လိုက်လုပ်နေရင်းက တရားဝင် ကွာရှင်းကြသည့် အချိန်မှာ ဖေဖေနှင့်ပင်

နေဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်ကို မေမေဆုံးတုန်းက တစ်ခေါက်ရောက်သည်။ ဖေဖေလည်း ထိုအချိန်က လိုက်လာပြီး မေမေ့ ဈာပနအတွက် အစအဆုံး တာဝန်ယူကာ လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့၏ ။

နောက်ကျန်နေသည့် အဘိုးအဘွား တွေကိုလည်း အထောက်အပံ့ပြုသည်။ အခုတော့ ထောက်ပံ့စရာ အဘိုးအဘွား တွေလည်း မရှိတော့။

ဖေဖေကတော့ ပြီးခဲ့သည့် သုံးနှစ်လောက်ကမှ ဆုံးသည်။ မသေခင် သူ့ကို စီးပွားရေး လောကထဲမှာ ဝင်ဆံ့အောင် ပညာတွေ သင်ပေးခဲ့၏ ။

ဖေဖေ ညီဖြစ်သော လေးလေးကိုတော့ ဖေဖေရှိစဉ်တည်းက လစဉ် အထောက်အပံ့ ပြုခဲ့တာပါ။ မိသားစု ပိုင်ဖြစ်သော သူ့အတွက် အမွေအဖြစ် ချန်ခဲ့သည့် ဒီအိမ်ကြီးကို လေးလေးက စောင့်ရှောက်ပေး နေတာ မဟုတ်ပါလား။

“မင်းက လေးလေးစကားကို ဘာရယ်တာလဲကွ”

“ဪ လေးလေး”

သူ အတွေးလွန်ကာ ရယ်နေခြင်းကို လေးလေးက ပခုံးပုတ်ကာ မေး၏ ။ သူက ဟက်ခနဲ ထရယ်လိုက်ရင်း

“လေးလေးက ကျွန်တော့်ကို အိမ်ထောင်ရေး အကြောင်း ပြောနေတယ်၊ လေးလေး ကျတော့ လေးလေး အိမ်ထောင်ရေးကို တည်မြဲအောင် ထိန်းနိုင်ခဲ့လို့လား”

“အဲဒါ လေးလေး အလွန်မဟုတ်ဘူး၊ လေးလေးမှား ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ အစိုးရဝန်ထမ်း ဖြစ်တဲ့ လေးလေးကို သူ အထင်မကြီးနိုင် ခဲ့တာ၊ အိမ်ထောင်ဦး မှာတော့ သူဟာ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်နဲ့ မိသားစုကို ခင်တွယ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါ။

ရတဲ့လစာလေးနဲ့ ချွေတာသုံးရင်း သားလေး တစ်ယောက် ရလာတဲ့ အထိ ဘဝဟာ ပျော်စရာ ကောင်းခဲ့တယ်။ သူ့မိဘတွေက လေးလေးနဲ့ သဘောမတူလို့ ပြန်မခေါ်တဲ့ အချိန်အထိ ပေါ့။ သူ့မှာ ဘာအရောင်း အစွန်းအထင်းမှ မရှိဘူး။”

“အခုက အန်တီလေး မိဘတွေ ကြောင့်ပေါ့”

“ဆိုပါတော့ သားရယ်၊ အစိုးရ ဝန်းထမ်းဖြစ်တဲ့ လေးလေးကို အထင်မကြီး ကြဘူး၊ အစိုးရဝန်ထမ်း ဆိုတာ ပြည်သူ့ သဏ္ဌာန်အခွန်ငွေတွေကို အချောင်စား နေတဲ့ကောင်တွေတဲ့၊ လက်ကြောတင်းအောင် အလုပ်မလုပ်ဘဲ လစဉ်လစာ ထုတ်စားနေကြတာ အရှက်မရှိလို့တဲ့ ၊ ဒါတောင် လစာတိုးတောင်း ချင်ကြသေးတယ် ဆိုပြီး နှိမ့်ချလိုက်သေးတယ်”

“လေးလေး ယောက္ခမတွေက သူတို့လည်း အစိုးရဝန်ထမ်းတွေပဲ မဟုတ်လား။”

“သူတို့က အကောင်ကြီးကြီး ရှည်ရှည် တနှင့်တပိုး အပြည့်အဝ စားပြီးမှ ပင်စင်ယူပြီး နားလိုက်တာ၊ ဒါကြောင့်လည်း အစိုးရ ဝန်ထမ်းတွေ ဘယ်လို အချောင်စား တယ်ဆိုတာ သိနေတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် လေးလေးကိုတော့ အစိုးရဝန်ထမ်း မလုပ်စေချင်ဘဲ အပြင်လောကမှာ အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်စေချင်တာ၊ အရင်းအနှီးထုတ် ပေးသလား ဆိုတော့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ယောကျ်ားဆိုတာ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်း အစအရည်အချင်း ရှိရမယ်တဲ့၊ ကိုယ်ပိုင်အိမ် တစ်လုံးတောင် မပိုင်ဘူး၊ အစ်ကို ပိုင်တဲ့ အိမ်မှာ ခိုကပ်နေတာ၊ မဖြစ်စလောက် ထောက်ပံ့တဲ့ မုန့်ဖိုးပဲဖိုးနဲ့ ငါ့သမီးနဲ့ မြေးကို မသေရုံတမယ် ကျွေးနေတာ အဲဒီ လို စကားတွေနဲ့ သွေးခွဲခဲ့တာလေ”

လေးလေးပြောတော့ ယောကျ်ားမာနတော့ ထိခိုက်မှာပဲဟု ကိုယ်ချင်းစာ မိ၏ ။ ဖေဖေရော လေးလေးရော အိမ်ထောင်ရေး ကံတော့ မကောင်းကြပေ။

“လေးလေးမှာ သားတစ်ယောက် ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား၊

အိမ်ထောင်ရေး အလွယ်တကူ ပြုကွဲလိုက်တာတော့ မကောင်းပါဘူး၊ ကလေး မျက်နှာတော့ ကြည့်သင့်ပါတယ်”

“မင်းအမေကရော မင်းမျက်နှာကို ကြည့်ခဲ့လို့လား၊ သူတို့အိမ်ထောင်ရေး ပြုကွဲလိုက်ရင် သားသမီးတွေ မျက်နှာငယ်ရမယ် လို့ရော သူတို့တွေးခဲ့ကြ လို့လား၊ မင်းအမေကမှ မိဘတွေကို ပြုစုချင်တာနဲ့ မင်းအဖေ ခေါ်တဲ့ နိုင်သံခြားကို လိုက်မသွားတာ လူကြားလို့ ကောင်းပါသေးတယ်၊ ငါ့မိန်းမကတော့ သူ့မိဘတွေက သူဝါသနာပါတဲ့ ဒီဇိုင်နာသင်တန်းကို တက်ပြီး ပညာရှင်ဖြစ်သွားတော့ လေးလေး ရှာနိုင်တဲ့ ငွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး နှိမ့်ချလာတယ်၊ ငွေရှာနိုင်တယ် ဆိုပြီး ကြေးတန်းနှိုင်းတယ်၊ မိန်းမလောက်တောင် ငွေမရှာနိုင်တဲ့ သူလို အထင်သေးစကားတွေ ပြောလာတယ်”

“ဟာ အဲဒါတော့ ဆိုးတာပဲ”

“အဲဒီ ထက်ဆိုးတာ သားကို သွေးထိုးတာပဲ၊ အသုံးမကျတဲ့ အဖေဆိုပြီး တော့ပေါ့၊ ဝင်ငွေနည်းတဲ့ အစိုးရလစာကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြဿနာရှာတယ်၊ လူတန်းစေ့ မထားနိုင်တာကို အပြစ်တင်တယ်၊ အရင်က သာယာတဲ့ မိသားစု ဘဝကိုမေ့ပြီး အဖေတူသား မဖြစ်ဖို့ တိုက်တွန်း တယ်၊ မတူမသန်သလို ဆက်ဆံဖို့ တွန်းအားပေးတယ်၊ သူကိုယ်တိုင်က အိမ်ဦးနတ်လို ကိုးကွယ်ရမှာကို ကြောက်ရွံ့သလို လုပ်ပြတယ်၊ အဖေတစ်ယောက်လို လေးမှုမရှိအောင် အထင်သေး စရာအကြောင်းတွေ ပြောပြတယ်၊ သားက နောက်တော့ လေးလေးကို ရွံ့စရာ မသိတီစရာ တစ်ကောင်လို မြင်လာတယ်”

“အဲဒါနဲ့ပဲ ကွာရှင်းလိုက်ကြရောလား”

“လေးလေးညှိနှိုင်းပါသေးတယ်၊ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့ မိသားစု ဘဝအချိန်လေးတွေ ရှိခဲ့သေးတာပဲ၊ မသောက်မစား မိန်းမ မရှုပ်ပေးသင့် သလောက်ပေးခဲ့တဲ့ မေတ္တာတွေ အကြောင်း နားလည်အောင် ရှင်းပြပြီး လေးလေးကို

ခွဲခွာမသွားအောင် သိမ်းသွင်းခဲ့သေးတယ်။ တရားဝင် မကွာရှင်းခင်မှာ သူ့မိဘအိမ် ဆင်းသွားတော့ လိုက်ခေါ်တယ်။ အကြိမ်ကြိမ် အခေါက်ခေါက် တွေ့ခွင့်ရဖို့ တောင်းတယ်”

“ဪ”

လေးလေး တာဝန်ကျေခဲ့တာပဲဟု တွေးမိ၏။ လေးလေးဘက်က ဒီလိုညှိနှိုင်းမှုတွေ ရှိခဲ့တာ အဝေးရောက်နေတာမို့ မသိခဲ့ရပေ။ တရားဝင် ကွာရှင်းပြီးမှသာ လေးလေးက အသိပေး ခဲ့တာပါ။ လေးလေး သက်ပြင်းချသံ လေးလေးပင်ပင်ကြီးက သူ့ရင်တွေကိုပါ မောကျပ်စေသည်။

“လေးလေးမာနတွေ ခဝါချပြီး တော်တော်အောက်ကျို့ ခံခဲ့ပါတယ်။ သူ့မိဘတွေအထိ အိမ်ထောင်ရေး မပြိုကွဲချင်လို့ တောင်းပန်ခဲ့ တယ်။ သားကိုလည်း နိုင်ငံခြားကို ကျောင်းသွားတက် ခိုင်းသလိုလိုနဲ့ မတွေ့ခိုင်းခဲ့ဘူး။ လေးလေး ဖုန်းဆက်တယ်။ မတ်ဆွေချီပို့တယ်။ ကွာရှင်းခိုင်း တယ်ဆိုရင်တောင် တွေ့ပြီးတော့ ပြောပါပေါ့”

“ဒါတောင် ဘာမှမတုံ့ ပြန်ဘူးလား”

“သူက အောင်မြင်တဲ့ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီလေ။ လေးလေး ထက် ဆယ်ဆမက ငွေရှာနိုင်ပြီ။ လေးလေးလိုလူကို အဖက်မလုပ်ချင်လို့ ဘာမှ မတုံ့ပြန်ခဲ့ဘူး။ ခြောက်လမပေါင်းဘဲ အထောက်အပံ့ မခံယူရင် တရားဝင်ကွာ ရှင်းသလိုပဲ ဆိုတော့ အဲဒါကို စောင့်ပြီး နောက်မှ ရှေ့နေက တစ်ဆင့် သူနဲ့ ဘာမှ မသက်ဆိုင်တော့တဲ့ အကြောင်း သတင်းစာ ထဲကနေ တရားဝင် ကြေညာတယ်”

“ဟာ လေးလေးမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိဘဲနဲ့ဗျာ”

“သူတို့လိုသလောက် ငွေရှာမပေးနိုင်တာက အပြစ်ပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ အခု နောက်ပိုင်းတော့ လေးလေး အပြစ်တော်တော် များများ လုပ်ဖြစ်နေတယ်”

“ဗျာ”

သူအံ့ဩစွာ အာမေဇိုတ်သံ ထွက်သွား၏။ လေးလေးက သရော်သလို ပြုံးသည်။ သူ့ပခုံးကိုလည်း ပုတ်လိုက်ပြီး

“အပြစ်ကင်းအောင် နေတော့ရော ဘယ်သူက ချီးကျူးလို့လဲကွာ၊ မိသားစု ကတောင် အထင်ကြီးရမှန်း မသိတာ”

“အခု လေးလေး ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ”

လေးလေးက မပြောသေးဘဲ ရယ်၏။ ပြီးမှ

“လေးလေး မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို စပွန်ဆာပေးပြီး ပျင်းတဲ့အခါ အတူတူ သွားနေတယ်”

“ဗျာ ဘယ် ဘယ်လို”

“အနှောင်းအဖွဲ့ မရှိဘူး၊ စိတ်အာယာတော့ ပြောတာပေါ့ကွာ၊ ယောကျ်ား တစ်ယောက် အတွက် လိုင်းပေါ်က မိန်းကလေး တွေရှာရင် ရောဂါရနိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ အခုကတော့ ကိုယ့်တစ်ယောက် စာအတွက် အေးဆေးပဲ၊ သူ ဇယားခင်းသွားရင် လျော်ကြေးပေးလိုက် စရာလည်း မလိုဘူး ၊ တရားဝင် လက်ထပ်ထားတာကမှ ခုနကလို ကိုယ့်ကို အထင်သေး ခံရနိုင်တဲ့ ရှုတ်ချမှုတွေ စော်ကားမှုတွေ ရှိလာနိုင်တယ်”

“ဟာ လေးလေးရာ အဲဒါတော့ မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ ကိုယ့်ဘဝ အတွက် အေးအေးချမ်းချမ်း နေလို့ရအောင် တရားဝင် လက်ထပ်ပြီး မိသားစု ဘဝနဲ့နေပါလားဗျာ ၊ တစ်ပင်လဲလို့ တစ်ပင်ထူတယ် ပြောပြော တစ်ခုလပ်မို့ နောက်အိမ်ထောင် သစ်ထူထောင် တယ်ဆိုဆို လူကြားလို့ ကောင်းပါသေးတယ်၊ အခုဟာကတော့ ကိုယ့်သိက္ခာ ကျပါတယ် လေးလေးရာ”

“တူလေးရာ ဘယ်နိုင်ငံမှာ ဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုတွေ ခေတ်စားနေတာ

မင်းမသိသေးလို့လား၊ တရားဝင် လက်ထပ်ထားတဲ့ ဇနီးမယားရဲ့ အစော်ကားခံရတာ ထက် သိက္ခာ ရှိပါတယ်ကွာ၊ သူတို့လို အပ်တာကိုပေးပြီး ကိုယ်လိုအပ်တာကိုယူတာ ဘာမတရား တာရှိလို့လဲ၊ သူတို့အတွက်က ကိုယ်မဟုတ်ရင်လည်း တခြားတစ်ယောက်နဲ့ ဒီလိုနေကြ မှာပဲလေ၊ သူတို့လည်း သူတို့ဘဝအတွက် ဒီလို လုပ်နေကြတာပဲ၊ ဒါကို ကဲ့ရဲ့မယ် ရှုတ်ချမယ့်သူ တွေက သူတို့ဘဝအတွက် ဘာတွေ လုပ်ပေးကြလို့လဲ၊ အပြစ်မကင်းတဲ့ သူတွေက သူများကို ပိုလက်ညှိုးထိုး တတ်ကြတယ်၊ လေးလေးက ယောက္ခမနဲ့ မိန်းမရဲ့ လက်ညှိုးထိုးခံ ထားရတဲ့ ကောင်၊ မိသားစု ဆိုတာကို စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်တော့ဘူး၊ မသေခင်မှာ ဘဝကို ပျော်သလို နေဖို့ပဲ စဉ်းစားတော့တယ်”

လေးလေးကတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ပြတ်ပြတ်သားသား ချထားပြီးပုံပင်။ ခရီး ရောက်မဆိုက် သူ့ကို [ရင်ဖွင့်လိုက်ရသည့် အတွက်လည်း ပေါ့ပါးသွား ဟန်တူ၏ ။

လေးလေးက အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် နုပျို လန်းဆန်း လျက်ရှိသည်။

“အချစ်သစ်တွေ့ နေတာကြောင့် လေးလေးက လူငယ်ဆန်ပြီး လန်းဆန်းနေတာ ထင်တယ် ဟုတ်လား လေးလေး”

“စိတ်ထဲမှာ ဘာအပူအပင်မှ မထားတော့လို့ပေါ့ကွာ၊ အခု ငွေကြေးလုံလောက် အောင်မပေး နိုင်လို့ ငြိုငြင်မယ့် မိန်းမ မရှိတော့ဘူး၊ သူ့သမီးကို လူတန်းစေ့ မထားနိုင်လို့ ဆိုပြီး အထင်သေးရှုတ်ချ အပြစ်တင်မယ့် ယောက္ခမ ဒဏ်လည်း မခံရတော့ဘူး၊ ဖအေကို အထင်ကြီး လေးစားရမှန်း မသိတဲ့ သားနဲ့လည်း ဝေးသွားပြီ ၊ လေးလေး ဘဝ ဘယ်လောက် လွတ်လပ်လိုက်သလဲ သူလေး တွေးကြည့်စမ်း၊ ဟား အခုမှ လူပျိုလူလွတ် ဖြစ်သွားတာကွ”

“လေးလေးရာ ဟိုတစ်ကောင်က”

“မင်းပို့တဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ လေးလေး ဆေးပင်စင်ယူ လိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ သူ့ကို တိုက်ခန်းငှား ပေးလိုက်တယ်။ လစဉ် အသုံးစရိတ် ပေးတယ်။ လေးလေးမှာ တခြားသုံးစရာမှ မရှိတော့တာကွာ၊ ဘဝအတွက် အပျော်စရိတ်ပဲ ထားလိုက်တာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် သားရောက်လာတာ လေးလေး အားရှိတယ်လို့ ပြောတာပေါ့”

“ကျွန်တော်ကတော့ ဘဝကို လေးလေးနက်နက်ပဲ ဖြတ်သန်းချင်တယ် လေးလေး၊ အချိန်တွေကို ဒီအတိုင်းလေ လွင့်ပြီး မကုန်ဆုံးချင်ဘူး၊ ဟိုကနေ ဒီကို ရွေ့လာတယ် ဆိုတာ အလဟဿ အချိန်တွေ ငွေတွေ ဖြုန်းဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ အချို့ရည် စက်ရုံ တစ်ခုထောင်မှာ၊ ဟိုမှာ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ခွန်အားပြည့်အချို့ရည် ဆက်ထုတ်မယ်၊ စက်ရုံဆောက်ဖို့ မြေနေရာ စုံစမ်းပြီးရင် အမြန်ဆုံး အကောင်အထည် ဖော်မှာ”

“အစက ပြန်မေးမယ်၊ မင်းဘယ်သူ့အတွက် လုပ်နေမှန်းမသိလို့ လုပ်နေတာတွေက အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူးဆို ”

“အဟင်း လေးလေး ဖြုန်းဖို့ လေးလေး စပွန်ဆာပေးထားတဲ့ ကောင်မလေးတွေ အတွက် ဖြုန်းဖို့ဟုတ်ပြီလား”

“ဟား ဟား ဟား”

လေးလေး သဘောကျပြီး တဟားဟား ရယ်သည်။ လေးလေး အပြီးအရယ် များကြောင့် သူပြန်လာတာ အဓိပ္ပာယ်တော့ ရှိလာသလိုပါ။ ဟိုမှာဆို သူ့အတွက် ငိုပေးမည့် သူလည်း မရှိ။

ရယ်ပေးမည့် သူလည်း မရှိ။

ဘဝဟာ စိုပြည်ခြင်းမရှိ ခြောက်သွေ့လျက်။

